

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه آموزگاران در آموزش توسعه پایدار

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی علوم انسانی و آموزش و پرورش با محوریت توسعه پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

تهمینه فتح الهی - دکتری مدیریت آموزشی، جهاد دانشگاهی، کرج

میثم عمارتی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، جهاد دانشگاهی، کرج

شکیبا ملکی - کارشناس تکنولوژی آموزشی، جهاد دانشگاهی، کرج

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار به معنای برآورده ساختن نیازهای انسان بدون به مخاطره انداختن منابع طبیعی مورد نیاز برای نسل های آینده است. توسعه پایدار امکان بقای نسل های متوالی بشر را تضمین می نماید و یکی از گفتمان های غالب در مباحث نوین توسعه و سیاست گذاری است. این مقاله نقش آموزگاران به منزله رکن نخستین آموزش را در فرایند توسعه پایدار جوامع بر بستر نظری علوم توسعه مورد بررسی قرار داده است. آموزش برای توسعه پایدار در گسترده ترین مفهوم آن، شامل ارتقای کیفیت آموزشهای بنیادی، جهت دهی دوباره آموزش برای پاسخگویی به توسعه پایدار، ارتقای آگاهی عمومی و ارائه آموزش به بخشهای مختلف جامعه است. از آموزش اغلب به عنوان بزرگترین امید برای خلق یک آینده پایدارتر یاد میشود و موسسات تربیت معلم، عوامل کلیدی تحول آموزش و جامعه در راستای تحقق آینده پایدار بشمار می روند. این مقاله پس از مروری بر نظریات و مفاهیم توسعه پایدار، به تبیین نقش آموزگاران در آموزش توسعه پایدار و چالشهای پیش روی سیستم آموزشی میپردازد. توصیه هایی در زمینه گنجاندن مفاهیم توسعه پایدار در برنامه های درسی نیز ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش، معلم، برنامه درسی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1471483>

